

### Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 października 2014 r. (AT.39523 – Slovak Telekom) nakładającej na nią i jej spółkę dominującą na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG grzywnę za zachowanie stanowiące nadużycie na słowackim rynku szerokopasmowym.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, gdy Komisja stwierdziła, że skarżąca odmówiła realizacji dostaw, dopuszczając się nadużycia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję prawa skarżącej do obrony poprzez sposób oceny zjawiska nożyc cenowych. Skarżąca twierdzi, że:
  - Komisja nie przedstawiła uzasadnionych zastrzeżeń co do pewnych zasad kosztów relewantnych, metodologii i danych przekazanych przez skarżącą przed wydaniem zaskarżonej decyzji.
  - Komisja zastosowała po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji nowe „wielookresowe” podejście, co diametralnie zmieniło wcześniej dodatnią marżę za rok 2005 na ujemną.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych lub naruszenia prawa lub oczywistego błędu w ocenie przez to, że Komisja uznała zachowanie skarżącej za spełniające przesłanki nożyc cenowych. Skarżąca twierdzi, że
  - Komisja źle zastosowała zasady, metodologię i dane dotyczące długookresowego średniego kosztu przyrostowego (LRAIC) i pominęła efektywne koszty LRAIC skarżącej; i
  - Komisja naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie wskutek zastosowania „wielookresowego” podejścia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie przez to, że Komisja uznała, iż skarżąca i Deutsche Telekom są częścią jednego przedsiębiorstwa i obie ponoszą odpowiedzialność za domniemane naruszenie skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady równego traktowania przy ustalaniu przez Komisję wysokości grzywny.

---

**Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Niemcy/Komisja**

**(Sprawa T-47/15)**

(2015/C 127/43)

*Język postępowania: niemiecki*

### Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, K. Petersen i adwokat T. Lübbig)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 25 listopada 2014 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Niemcy, wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych, C(2014) 8786 final;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.

Komisja Europejska błędnie oceniła okoliczności faktyczne leżące u podstaw sprawy, mianowicie funkcjonowanie Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych), a w szczególności wynikający z niej system przepływów finansowych. Poza tym Komisja błędnie oceniła rolę „państwa” jako ustawodawcy i podmiotu odpowiedzialnego za organy nadzoru i na tej podstawie nieprawidłowo ustaliła sytuację w zakresie kontroli.

2. Zarzut drugi dotyczący braku „sprzyjania” poprzez szczególny mechanizm kompensacyjny.

Komisja Europejska naruszyła prawo przy zastosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE, przyjmując wbrew orzecznictwu Sądu założenie sprzyjania przedsiębiorstw energochłonnych.

3. Zarzut trzeci dotyczący braku sprzyjania ze strony państwa lub poprzez użycie środków państwowych.

Komisja Europejska zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE niezgodnie z prawem również w zakresie, w jakim przyjęła założenie kontroli jednostek państwowych nad majątkiem różnych przedsiębiorstw prywatnych uczestniczących w systemie ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych.

---

### Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. – Mudhook Marketing/OHIM (IPVanish)

(Sprawa T-78/15)

(2015/C 127/44)

Język postępowania: angielski

## Strony

Strona skarżąca: Mudhook Marketing, Inc. (Winter Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Dellmeier i H. Eckermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

## Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „IPVanish” – zgłoszenie nr 2 330 271

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1417/2014-2